

مقایسه میزان اثربخشی تزریق داخل ضایعه محلول ۲٪ سولفات روی با مگلو مین آنتی مونات (گلو کانتیم) در درمان لیشمانیوز جلدی حاد: یک کارآزمایی بالینی تصادفی و دوسویه کور

دکتر علیرضا فیروز^۱، دکتر علیرضا خاتمی^۲، دکتر علی خامسی پور^۳، دکتر منصور نصیری کاشانی^۱، دکتر محمدعلی نیلفروش زاده^۴، دکتر فریدون بهنیا^۵، دکتر حمیدرضا پازوکی طرودی^۶، دکتر یحیی دولتی^۷

۱- استادیار گروه پوست، ۲- متخصص پوست، ۳- استادیار ایمونولوژی، مرکز آموزش و پژوهش بیماری‌های پوست و جدام، دانشگاه علوم پزشکی تهران؛ ۴- استادیار گروه پوست، مرکز تحقیقات پوست و سالک دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، ۵- پزشک عمومی، مرکز آموزش و پژوهش بیماری‌های پوست و جدام دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۶- استادیار، گروه فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی ایران؛ ۷- استاد گروه پوست، مرکز آموزش و پژوهش بیماری‌های پوست و جدام دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه: تاکنون روش‌های مختلفی برای درمان لیشمانیوز جلدی (سالک) حاد مورد استفاده قرار گرفته و مطالعات برون تنی و درون تنی، اثربخشی سولفات روی را در درمان سالک نشان داده است.

هدف: مقایسه میزان اثربخشی تزریق داخل ضایعه محلول ۲٪ سولفات روی با مگلو مین آنتی مونات (گلو کانتیم) در درمان لیشمانیوز جلدی حاد

روش اجرا: در این کارآزمایی بالینی تصادفی و دوسویه کور در استان اصفهان که مربوط به نواحی اندمیک شناخته شده سالک با علت *L. major* است، ۷۲ بیمار مبتلا به سالک که از شروع بیماری آن‌ها کمتر از ۸ هفته می‌گذشت با لحاظ کردن سایر معیارهای ورود و خروج از مطالعه و اخذ رضایت نامه به طور آگاهانه داخل طرح شدند. داوطلبان، با تزریق داخل ضایعه یکی از دو داروی محلول ۲٪ سولفات روی یا گلو کانتیم که در ویال‌های متحدالشکلی آماده شده بودند، تحت درمان قرار گرفتند. تزریق‌ها به صورت هفتگی و تا حداکثر ۶ تزریق انجام شد. کامل شدن ایتیلایزاسیون مجدد ضایعات به عنوان معیار اصلی تأثیر درمان مد

نظر قرار گرفت.

یافته‌ها: بر اساس تخصیص تصادفی، ۳۶ بیمار با ۵۳ ضایعه در هر یک از گروه‌های مورد مطالعه قرار گرفتند و ۱۳ بیمار با ۱۹ ضایعه در گروه تحت درمان با محلول ۲٪ سولفات روی و ۲۲ بیمار دارای ۳۱ ضایعه در گروه تحت درمان با گلو کانتیم مطالعه را بر اساس پروتکل به پایان رساندند. شایعترین علت خروج بیماران از مطالعه عدم دستیابی به پاسخ درمانی مناسب در ۱۲ نفر (۳۳٪) از بیماران تحت درمان با سولفات روی و ۲ نفر (۵/۵٪) از بیماران تحت درمان با گلو کانتیم بود ($P < 0/05$). یک هفته پس از پایان درمان، ایتیلایزاسیون کامل در ۲ (۱۰/۵٪) ضایعات بیماران تحت درمان با محلول سولفات روی و ۱۹ (۶۱/۳٪) ضایعات بیماران تحت درمان با گلو کانتیم مشاهده شد ($P < 0/05$).

نتیجه گیری: تزریق داخل ضایعه محلول ۲٪ سولفات روی در مقایسه با گلو کانتیم، تأثیر کمتری در درمان سالک داشته است.

واژه‌های کلیدی: کارآزمایی بالینی، لیشمانیا ماژور، لیشمانیوز جلدی

نصنامه بیماری‌های پوست، تابستان ۱۳۸۳، ۴۱: ۴۱۸-۴۰۹

مؤلف مسئول: دکتر علیرضا فیروز - تهران، خیابان آیت الله طالقانی غربی، شماره ۷۹، مرکز آموزش و پژوهش بیماری‌های پوست و جدام